Dette dokument er et dokumentationsredskab, og institutionerne påtager sig intet ansvar herfor

►**B**

RÅDETS DIREKTIV 93/22/EØF
af 10. maj 1993
om investeringsservice i forbindelse med værdipapirer

(EFT L 141 af 11.6.1993, s. 27)

Ændret ved:

		Tidende nr.	Side	dato
►**M1**	Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 95/26/EF af 29. juni 1995	L 168	7	18.7.1995
►**M2**	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/9/EF af 3. marts 1997	L 84	22	26.3.1997

▼B

RÅDETS DIREKTIV 93/22/EØF

af 10. maj 1993

om investeringsservice i forbindelse med værdipapirer

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, særlig artikel 57, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ([1]),

i samarbejde med Europa-Parlamentet ([2]),

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg ([3]), og

ud fra følgende betragtninger:

Dette direktiv er et vigtigt instrument i gennemførelsen af det indre marked, som fastsat i Den Europæiske Fælles Akt og i henhold til tidsplanen i Kommissionens Hvidbog, både med hensyn til fri etableringsret og fri udveksling af tjenesteydelser for investeringsselskaber;

med henblik på at beskytte investorerne og sikre det finansielle systems stabilitet er udøvelsen af den form for investeringsservice, som er omfattet af dette direktiv, betinget af, at investeringsselskabets hjemland har meddelt tilladelse hertil;

formålet er at opnå det mindstemål af harmonisering, som er nødvendigt og tilstrækkeligt for at sikre en gensidig anerkendelse af tilladelser og tilsynsordninger, der åbner mulighed for meddelelse af en enkelt tilladelse gældende i hele Fællesskabet og for anvendelse af princippet om hjemlandstilsyn; i medfør af den gensidige anerkendelse kan investeringsselskaber, der har fået tilladelse i deres hjemland, præstere en eller flere af de tjenesteydelser, som de har tilladelse til, og som er omfattet af dette direktiv, i hele Fællesskabet ved at oprette en filial eller ved at præstere tjenesteydelser;

principperne om gensidig anerkendelse og hjemlandstilsyn forudsætter, at de kompetente myndigheder i hver medlemsstat undlader at meddele tilladelse eller inddrager denne i de tilfælde, hvor det af sådanne forhold som driftsplanen, den geografiske placering eller de faktiske transaktioner klart fremgår, at det pågældende investeringsselskab udelukkende har valgt denne medlemsstats retssystem for at unddrage sig de strengere bestemmelser, der gælder i den medlemsstat, hvor det agter at drive eller allerede driver størstedelen af sin virksomhed; med henblik på anvendelsen af dette direktiv bør et investeringsselskab, som er en juridisk person, anses for at have tilladelse i den medlemsstat, hvor det har sit vedtægtsmæssige hjemsted; et investeringsselskab, der ikke er en juridisk person, skal have tilladelse i den medlemsstat, hvor dets hovedkontor ligger; medlemsstaterne skal i øvrigt kræve, at et investeringsselskabs hovedkontor altid skal ligge i den medlemsstat, som er investeringsselskabets hjemland, og hvor investeringsselskabet faktisk udøver sin virksomhed;

for at beskytte investorernes interesser skal navnlig den interne kontrol i investeringsselskabet sikres ved, at ledelsen varetages af to personer i fællesskab, eller, hvis dette ikke kræves ifølge direktivet, ved andre ordninger, der sikrer et tilsvarende resultat;

for at sikre lige konkurrencevilkår er det nødvendigt, at investeringsselskaber, der ikke er kreditinstitutter, får samme mulighed for at oprette filialer og præstere tjenesteydelser på tværs af landegrænserne som de institutter, der er omfattet af Rådets andet direktiv 89/646/EØF af 15. december 1989 om samordning af lovgivningen om adgang til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut ([4]);

([1]) EFT nr. C 43 af 22. 2. 1989, s. 7; EFT nr. C 42 af 22. 2. 1990, s. 7.
([2]) EFT nr. C 304 af 4. 12. 1989, s. 39; EFT nr. C 115 af 26. 4. 1993.
([3]) EFT nr. C 298 af 27. 11. 1989, s. 6.
([4]) EFT nr. L 386 af 30. 12. 1989, s. 1; direktivet er senest ændret ved direktiv 92/30/EØF (EFT nr. L 110 af 28. 4. 1992, s. 52).

▼B

ved udførelsen af valutatransaktioner på kontant basis eller på termin kan et investeringsselskab kun påberåbe sig dette direktiv, hvis de pågældende transaktioner ydes som led i investeringsservice; følgelig vil anvendelsen af en filial udelukkende med henblik på at foretage valutatransaktioner være en omgåelse af dette direktiv;

et investeringsselskab, der har fået tilladelse i sit hjemland, kan udøve virksomhed i hele Fællesskabet på den måde, det finder passende; det kan med henblik herpå, hvis det finder det nødvendigt, bruge fuldmægtige, der modtager og videregiver ordrer for selskabets regning og under dettes hele og fulde ansvar; under disse omstændigheder skal fuldmægtigenes virksomhed betragtes som selskabets virksomhed; dette direktiv er i øvrigt ikke til hinder for, at hjemlandet kan stille særlige krav til fuldmægtiges status; hvis investeringsselskabet udøver virksomhed på tværs af landegrænserne, behandler værtslandet dem, som om de var selskabet selv; i øvrigt skal dørsalg af værdipapirer ikke være omfattet af dette direktiv, og de nærmere bestemmelser herfor skal henhøre under national lovgivning;

ved værdipapirer forstås de kategorier af værdipapirer, der normalt omsættes på kapitalmarkedet, f.eks. statsobligationer, aktier, omsættelige værdipapirer, hvormed aktier kan erhverves ved tegning eller ombytning, aktiebeviser (depositary receipts), obligationer, der udstedes som led i en serie, indekswarrants, og værdipapirer, hvormed sådanne obligationer kan erhverves ved tegning;

ved pengemarkedsinstrumenter forstås de kategorier af instrumenter, der normalt omsættes på pengemarkedet, f.eks. skatkammerbeviser, indlånsbeviser og commercial papers;

den meget brede definition af værdipapirer og pengemarkedsinstrumenter, der er lagt til grund i dette direktiv, har kun virkning for dette direktiv, og den berører således på ingen måde de forskellige definitioner af finansielle instrumenter, der er fastsat i national lovgivning i anden forbindelse, herunder især på skatte- og afgiftsområdet; i øvrigt omfatter defintionen af værdipapirer kun omsættelige instrumenter, og aktier eller værdipapirer, der kan sidestilles med aktier, udstedt af virksomheder så som »building societies« og »industrial and provident societies«, hvortil ejendomsretten i praksis kun kan overdrages, ved at de tilbagekøbes af den virksomhed, der har udstedt dem, er følgelig ikke omfattet af denne definition;

ved instrumenter, der svarer til futures, skal der forstås kontrakter, som afregnes kontant på grundlag af udsving i ét af følgende elementer: rentesatsen eller valutakursen, kursen på et af de i bilagets afsnit B nævnte instrumenter eller et indeks, der gælder for ét af de pågældende instrumenter;

modtagelse og formidling af ordrer omfatter i henhold til dette direktiv det forhold, at to eller flere investorer bringes i forbindelse med hinanden, således at de får mulighed for at foretage en transaktion;

ingen af dette direktivs bestemmelser berører de fællesskabsbestemmelser, eller hvis sådanne ikke findes, de nationale bestemmelser, der gælder, når de i dette direktiv omhandlede instrumenter udbydes til offentligheden; det samme gælder markedsføring og omsætning af sådanne instrumenter;

medlemsstaterne har fortsat det fulde ansvar for iværksættelsen af foranstaltninger på det pengepolitiske område med forbehold af de foranstaltninger, der er nødvendige for at styrke Det Europæiske Monetære System;

forsikringsselskaber, hvis virksomhed er underlagt et passende tilsyn fra de kompetente tilsynsførende myndigheder, og som er samordnet på fællesskabsplan, samt selskaber, der foretager genforsikring og retrocession, bør være undtaget fra direktivet;

selskaber, der ikke præsterer tjenesteydelser over for tredjemand, men hvis virksomhed udelukkende består i at yde investeringsservice til deres moderselskab, deres datterselskaber eller et af deres moderselskabs andre datterselskaber, skal ikke være omfattet af direktivet;

dette direktiv skal omfatte de selskaber, hvis normale virksomhed består i at yde tredjemand investeringsservice i erhvervsøjemed, og det er derfor hensigtsmæssigt at udelukke enhver person fra anvendelsesområdet, hvis erhvervsmæssige virksomhed er af anden art (f.eks. advokater, notarer), og som kun lejlighedsvis yder investeringsservice som led i deres normale erhvervsmæssige virksomhed, såfremt denne virksomhed er omfattet af lovbestemmelser, der ikke udelukker, at der ydes lejlighedsvis investeringsservice; af samme grund bør ligeledes de personer udelukkes fra anven-

▼B

delsesområdet, som kun yder investeringsservice til producenter eller brugere af råvarer og kun i det omfang, det er nødvendigt for at gennemføre transaktioner med de pågældende varer, når sådanne transaktioner udgør deres hovederhverv;

virksomheder, hvis investeringsservice udelukkende består i at forvalte en ordning for medarbejderdeltagelse, og som i denne forbindelse ikke yder investeringsservice til tredjemand, bør ikke være omfattet af dette direktivs bestemmelser;

centralbanker og andre lignende institutioner samt offentlige institutioner, der har ansvaret for forvaltningen af den offentlige gæld, eller som deltager heri — dette begreb omfatter gældens placering — bør udelukkes fra direktivets anvendelsesområde; denne udelukkelse gælder dog ikke for navnlig virksomheder med offentlig kapital, hvis formål er kommercielt eller forbundet med erhvervelse af kapitalinteresser;

virksomheder eller personer, hvis aktivitet udelukkende består i at modtage og videregive ordrer til visse medkontrahenter uden at ligge inde med penge eller værdipapirer, der tilhører deres kunder, bør være udelukket fra direktivets anvendelsesområde; sådanne virksomheder eller personer er derfor ikke omfattet af retten til fri etablering og til fri udveksling af tjenesteydelser på de betingelser, der er fastsat i dette direktiv, idet de således, såfremt de ønsker at udøve virksomhed i en anden medlemsstat, er underlagt de relevante bestemmelser, som er gældende i denne stat;

institutter for kollektiv investering, uanset om de er samordnet på fællesskabsplan eller ej, samt depositarer og direktører for sådanne institutter bør være udelukket fra direktivets anvendelsesområde, i det omfang de er underlagt særlige bestemmelser, som er direkte tilpasset deres virksomhed;

hvis de sammenslutninger, der er oprettet af en medlemsstats pensionskasser med henblik på forvaltning af deres midler, kun tager sig af denne forvaltning og ikke yder investeringsservice til tredjemand, og hvis pensionskasserne selv er under tilsyn af de myndigheder, der også fører tilsyn med forsikringsselskaber, forekommer det ikke nødvendigt at underkaste sådanne sammenslutninger dette direktivs betingelser for adgang til og udøvelse af investeringsservice;

dette direktiv bør ikke gælde for de i den italienske lovgivning omhandlede »agenti di cambio«, eftersom de tilhører en kategori, for hvilken der ikke vil blive meddelt nye tilladelser, og deres virksomhed er begrænset til det nationale område og ikke indebærer nogen risiko for konkurrenceforvridning;

de rettigheder, som investeringsselskaberne opnår ved dette direktiv, har ingen indflydelse på den ret, som medlemsstaterne, medlemsstaternes centralbanker og andre lignende nationale institutioner har til at vælge deres medkontrahenter på grundlag af objektive og ikke-diskriminerende kriterier;

ansvaret for tilsyn med et investeringsselskabs finansielle soliditet påhviler herefter de kompetente myndigheder i selskabets hjemland i medfør af Rådets direktiv 93/6/EØF af 15. marts 1993 om kravene til investeringsselskabers og kreditinstitutters kapitalgrundlag [1], hvori reglerne om markedsrisici samordnes;

hjemlandet kan generelt indføre strengere krav end dem, der er fastsat i dette direktiv, navnlig med hensyn til betingelserne for meddelelse af tilladelse, tilsyn og reglerne om indberetning og gennemsigtighed;

udøvelsen af aktiviteter, som ikke er dækket af dette direktiv, er omfattet af Traktatens generelle bestemmelser om fri etablering og fri udveksling af tjenesteydelser;

for at beskytte investorerne skal der drages omsorg for, at investors ejendomsret og andre tilsvarende rettigheder til værdipapirer samt hans rettigheder til de midler, som selskabet får betroet, beskyttes ved, at de holdes ude fra selskabets egne; dette princip forhindrer dog ikke selskabet i at investere i eget navn til fordel for investor, når transaktionens form gør dette nødvendigt og investor er indforstået hermed, f.eks. lån af værdipapirer;

reglerne for meddelelse af tilladelse til filialer af investeringsselskaber, der har fået tilladelse i tredjelande, finder fortsat anvendelse på sådanne selskaber; disse filialer er ikke omfattet af den fri udveksling af tjenesteydelser efter Traktatens artikel 59, stk. 2, og heller ikke af etableringsfriheden i andre medlemsstater end den, hvori de er etablerede; ansøgninger fra

[1] Se side 1 i denne Tidende.

▼B

selskaber, der er underlagt lovgivningen i et tredjeland, om tilladelse til et datterselskab eller til erhvervelse af kapitalandele bør behandles efter en procedure, der tager sigte på at sikre, at EF-investeringsselskaber på basis af gensidighed nyder tilsvarende behandling i de pågældende tredjelande;

de kompetente nationale myndigheders meddelelse af tilladelse til investeringsselskaber i overensstemmelse med dette direktivs bestemmelser vil få virkning i hele Fællesskabet og ikke blot i den enkelte medlemsstat, og de eksisterende klausuler om gensidighed vil være uden virkning fremover; der er derfor behov for en smidig procedure, der gør det muligt at vurdere gensidigheden på et fællesskabsgrundlag; formålet med en sådan procedure er ikke at lukke Fællesskabets finansielle markeder, men, eftersom Fællesskabet ønsker at holde sine finansielle markeder åbne for resten af verden, at fremme liberaliseringen af alle finansielle markeder i tredjelande; med henblik herpå fastlægger dette direktiv procedurer for forhandling med tredjelande eller, som en sidste udvej, mulighed for at træffe foranstaltninger, der består i at suspendere nye ansøgninger om tilladelse eller begrænse antallet af nye tilladelser;

et af formålene med dette direktiv er at sikre en tilstrækkelig beskyttelse af investorerne; med henblik herpå har det vist sig hensigtsmæssigt at tage hensyn til de forskellige behov for beskyttelse, som de forskellige kategorier af investorer har, samt til deres faglige ekspertise;

medlemsstaterne skal påse, at der ikke stilles hindringer i vejen for, at de aktiviteter, der er omfattet af den gensidige anerkendelse, kan udøves på samme måde som i hjemlandet, så længe de ikke er i strid med værtlandets retsforskrifter til beskyttelse af samfundsmæssige interesser;

en medlemsstat kan ikke begrænse den ret, som investorer, der har deres sædvanlige bopæl eller er etableret i denne medlemsstat, har til at modtage en hvilken som helst investeringssservice fra et investeringsselskab, der er omfattet af dette direktiv, og som er beliggende uden for denne medlemsstat og udfører sin virksomhed uden for denne medlemsstat;

i visse medlemsstater kan clearing og afvikling foretages gennem institutioner, der ikke er en del af de markeder, hvor selve transaktionerne sker; hver gang der i dette direktiv tales om adgang til eller medlemskab af regulerede markeder, skal disse begreber derfor fortolkes således, at de også omfatter adgang til eller medlemskab af de institutioner, der foretager clearing og afvikling for de regulerede markeder;

hver medlemsstat skal sørge for, at alle investeringsselskaber på dens område, som har fået tilladelse i en medlemsstat, samt alle finansielle instrumenter, som noteres på et reguleret marked i en medlemsstat, behandles ens; navnlig skal alle investeringsselskaber have samme mulighed for at blive medlem af eller have adgang til regulerede markeder; uanset hvordan transaktionerne finder sted i medlemsstaterne, skal de tekniske og juridiske begrænsninger i adgangen til de regulerede markeder afskaffes på de i dette direktiv fastsatte betingelser og som led i dette direktiv;

i visse medlemsstater kan kreditinstitutter kun indirekte blive medlem af de regulerede markeder ved at oprette et specialiseret datterselskab; den mulighed, som kreditinstitutter ved dette direktiv får for at blive direkte medlemmer af de regulerede markeder uden at skulle oprette et specialiseret datterselskab, udgør en betydningsfuld reform for de pågældende medlemsstater, og alle dens følger fortjener at blive vurderet på ny på baggrund af udviklingen på de finansielle markeder; i betragtning heraf skal der i den rapport, som Kommissionen fremsender til Rådet senest den 31. december 1998, tages hensyn til alle de faktorer, som vil sætte Rådet i stand til på ny at vurdere følgerne for de pågældende medlemsstater, navnlig risikoen for interessekonflikter og investors grad af beskyttelse;

det er af yderste vigtighed, at harmoniseringen af erstatningsordningerne finder anvendelse på samme dato som dette direktiv; indtil den dato, hvor et direktiv om erstatningsordninger træder i kraft, har værtslandet stadig mulighed for at kræve sin egen erstatningsordning anvendt over for de investeringsselskaber, herunder kreditinstitutter, der har fået tilladelse i de øvrige medlemsstater, hvis hjemlandet ikke har nogen erstatningsordning, eller hvis denne ikke yder en tilsvarende beskyttelse;

de regulerede markeders struktur skal fortsat henhøre under national lovgivning, uden at den dog må udgøre en hindring for en liberalisering af adgangen til værtslandets regulerede markeder for de investeringsselskaber, der har fået tilladelse til at yde de pågældende former for investeringsservice i hjemlandet; i overensstemmelse med dette princip findes der i Forbunds-

▼B

republikken Tyskland og i Nederlandene lovbestemmelser om virksomhed som henholdsvis »Kursmakler« og »hoekman«, hvorved de pågældende forhindres i at udøve deres virksomhed sideløbende med anden virksomhed; det kan altså fastslås, at en »Kursmakler« og en »hoekman« ikke kan præstere tjenesteydelser i de andre medlemsstater; uanset hjemland kan ingen gøre krav på at arbejde som »Kursmakler« eller »hoekman« uden at skulle overholde de samme bestemmelser om uforenelighed som dem, der følger af at have status som »Kursmakler« eller »hoekman«;

det bør understreges, at dette direktiv ikke kan komme til at berøre bestemmelser, der følger af Rådets direktiv 79/279/EØF af 5. marts 1979 om samordning af betingelserne for værdipapirers optagelse til officiel notering på en fondsbørs [1];

et stabilt og velfungerende finansielt system samt beskyttelse af investor forudsætter, at værtslandet har ret til og ansvar for dels at forebygge og straffe et investeringsselskabs aktiviteter på sit område, der er i modstrid med de regler for god forretningsskik og de andre lovbestemmelser og retsregler, det har vedtaget af hensyn til samfundsmæssige interesser, dels at gribe ind i akutte tilfælde; værtslandets kompetente myndigheder skal endvidere ved varetagelsen af deres opgaver kunne regne med at have et særdeles snævert samarbejde med hjemlandets kompetente myndigheder og ganske særligt med hensyn til den virksomhed, der udøves som led i den frie udveksling af tjenesteydelser; hjemlandets kompetente myndigheder har ret til at blive underrettet af værtslandets kompetente myndigheder om foranstaltninger, der indebærer sanktioner over for et investeringsselskab eller begrænsning af et investeringsselskabs virksomhed, som sidstnævnte myndigheder har truffet over for investeringsselskaber, som de har meddelt tilladelse, for på effektiv vis at kunne varetage deres tilsynsopgaver; med henblik herpå skal samarbejdet mellem de kompetente myndigheder i hjemlandet og værtslandet sikres;

med det dobbelte formål at beskytte investorerne og sørge for, at værdipapirmarkederne fungerer efter hensigten, skal det sikres, at transaktionerne er gennemsigtige, og at de regler, der i dette direktiv er fastsat i dette øjemed for de regulerede markeder, finder anvendelse på både investeringsselskaber og kreditinstitutter, når de opererer på markedet;

undersøgelsen af problemerne på de områder, der omfattes af Rådets direktiver vedrørende investeringsservice og værdipapirer, både med hensyn til anvendelse af de bestående foranstaltninger og med henblik på en mere vidtgående samordning, kræver et samarbejde mellem de nationale myndigheder og Kommissionen i et udvalg; nedsættelsen af et sådant udvalg foregriber ikke andre former for samarbejde mellem tilsynsmyndighederne på dette område;

det kan lejlighedsvis blive nødvendigt at foretage tekniske ændringer af de detaljerede regler i dette direktiv for at tage hensyn til udviklingen i investeringsservicesektoren; Kommissionen foretager de nødvendige ændringer efter at have indbragt spørgsmålet for det udvalg, som skal nedsættes på området for værdipapirmarkeder —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

AFSNIT I

Definitioner og anvendelsesområde

Artikel 1

I dette direktiv forstås ved:

1) »investeringsservice«: de i afsnit A i bilaget anførte tjenesteydelser i forbindelse med de instrumenter, der er angivet i afsnit B i bilaget, når en sådan tjenesteydelse præsteres over for tredjemand

2) »investeringsselskab«: en juridisk person, hvis sædvanlige erhverv eller virksomhed består i at yde investeringsservice til tredjemand på erhvervsmæssigt grundlag.

[1] EFT nr. L 66 af 16. 3. 1979, s. 21; direktivet er senest ændret ved akten vedrørende Spaniens og Portugals tiltrædelse.

▼B

Medlemsstaterne kan for så vidt angår dette direktiv lade begrebet investeringsselskab omfatte selskaber, der ikke er juridiske personer

— når de for dem gældende regler giver tredjemands interesser et beskyttelsesniveau svarende til det, som gives af juridiske personer, og

— forudsat de er underlagt et tilsvarende tilsyn, som er tilpasset deres juridiske struktur.

Når sådanne fysiske personer præsterer tjenesteydelser, der medfører opbevaring af tredjemands midler eller værdipapirer, kan de dog kun betragtes som et investeringsselskab i henhold til dette direktiv, hvis følgende betingelser er opfyldt, uden at de øvrige krav i dette direktiv og i direktiv 93/6/EØF derved indskrænkes:

— tredjemands ejendomsret til værdipapirer og midler, der tilhører ham, skal være sikret, navnlig i tilfælde af selskabets eller dets ejeres insolvens, eller i tilfælde af udlæg, modregning eller andre retlige midler, som bringes i anvendelse af selskabets eller dets ejeres kreditorer

— investeringsselskabet skal være omfattet af bestemmelser om tilsyn med selskabets, herunder ejernes, solvens

— investeringsselskabets årsregnskaber skal revideres af en eller flere personer, der i henhold til national lovgivning er autoriseret til at revidere regnskaber

— når der kun er én ejer, skal denne sørge for beskyttelse af investorerne i tilfælde af ophør af selskabets virksomhed som følge af ejerens død, uarbejdsdygtighed eller andre lignende forhold.
Inden den 31. december 1997 aflægger Kommissionen rapport om anvendelsen af andet og tredje afsnit i dette nummer og foreslår i givet fald at ændre eller ophæve dem.
Udøver en person en aktivitet som nævnt i punkt 1 a), i afsnit A i bilaget, og sker dette udelukkende for et investeringsselskabs regning og under dette selskabs hele og fulde ansvar, betragtes den pågældende aktivitet som investeringsselskabets aktivitet og ikke som den nævnte persons aktivitet

3) »kreditinstitut«: et kreditinstitut som defineret i artikel 1, første led, i direktiv 77/780/EØF ([1]), med undtagelse af de foretagender, der er nævnt i artikel 2, stk. 2, i nævnte direktiv

4) »værdipapirer«:

— aktier og andre værdipapirer, der kan sidestilles med aktier

— obligationer og andre gældinstrumenter

der kan omsættes på kapitalmarkedet, samt

— alle andre værdipapirer, der normalt omsættes, og hvormed sådanne værdipapirer kan erhverves ved tegning eller ombytning eller ved kontant betaling

bortset fra betalingsmidler

5) »Pengemarkedsinstrumenter«: de kategorier af instrumenter, der normalt omsættes på pengemarkedet

6) »hjemland«:

a) hvis investeringsselskabet er en fysisk person: den medlemsstat, hvor den pågældende har sit hovedkontor

b) hvis investeringsselskabet er en juridisk person: den medlemsstat, hvor det vedtægtsmæssige hjemsted er beliggende, eller, hvis der ifølge denne medlemsstats nationale lovgivning ikke findes noget vedtægtsmæssigt hjemsted, den medlemsstat, hvor hovedkontoret er beliggende

c) hvis der er tale om et marked: den medlemsstat, hvor det vedtægtsmæssige hjemsted for det organ, der administrerer handelssystemet, er beliggende, eller, hvis der ifølge denne

([1]) EFT nr. L 322 af 17. 12. 1977, s. 30; direktivet er senest ændret ved direktiv 89/646/EØF (EFT nr. L 386 af 30. 12. 1989, s. 1).

▼B

medlemsstats nationale lovgivning ikke findes noget vedtægtsmæssigt hjemsted, den medlemsstat, hvor dette organs hovedkontor er beliggende

7) »værtsland«: den medlemsstat, hvor et investeringsselskab har en filial eller præsterer tjenesteydelser

8) »filial«: en afdeling, som retligt udgør en ikke-selvstændig del af et investeringsselskab, og som yder investeringsservice af den art, som investeringsselskabet har fået tilladelse til; flere afdelinger, som i en og samme medlemsstat oprettes af et investeringsselskab med hjemsted i en anden medlemsstat, betragtes som én filial

9) »kompetente myndigheder«: de myndigheder, som den enkelte medlemsstat udpeger i henhold til artikel 22

10) »kvalificeret deltagelse«: direkte eller indirekte besiddelse af mindst 10 % af kapitalen eller stemmerettighederne i et investeringsselskab, eller en besiddelse, som giver mulighed for at udøve en betydelig indflydelse på forvaltningen af det investeringsselskab, hvori der besiddes en kapitalinteresse.

Ved anvendelse af denne definition i forbindelse med artikel 4 og 9 samt de andre niveauer af deltagelse, der er omhandlet i artikel 9, tages de stemmerettigheder, der er nævnt i artikel 7 i direktiv 88/627/EØF ([1]), i betragtning

11) »moderselskab«: en modervirksomhed som defineret i artikel 1 og 2 i direktiv 83/349/EØF ([2])

12) »datterselskab«: en dattervirksomhed som defineret i artikel 1 og 2 i direktiv 83/349/EØF; ethvert datterselskab af et datterselskab anses også for at være datterselskab af det moderselskab, som står i spidsen for disse foretagender

13) »reguleret marked«: marked for de i afsnit B i bilaget omhandlede finansielle instrumenter

— »reguleret marked«: marked for de i afsnit B i bilaget omhandlede finansielle instrumenter

— som fungerer regelmæssigt

— som er karakteriseret ved, at der findes regler, som de kompetente myndigheder har udstedt eller godkendt, og som fastlægger vilkårene for markedets funktion, vilkårene for adgang til markedet samt, når direktiv 79/279/EØF finder anvendelse, de vilkår for adgang til notering, der er fastsat i nævnte direktiv, og når nævnte direktiv ikke finder anvendelse, de vilkår, som et finansielt instrument skal opfylde, for at det faktisk kan omsættes på markedet

— som kræver overholdelse af alle krav om indberetning og gennemsigtighed, der er foreskrevet i henhold til artikel 20 og 21

14) »kontrol«: kontrol som defineret i artikel 1 i direktiv 83/349/EØF

▼M1

15) »snævre forbindelser«: en situation, hvor to eller flere fysiske eller juridiske personer er knyttet til hinanden gennem:

a) kapitalinteresser, hvorved forstås besiddelse af mindst 20 % af stemmerettighederne eller af kapitalen i en virksomhed, enten direkte eller gennem kontrol, eller

b) kontrol, hvorved forstås den forbindelse, der består mellem et moderselskab og et datterselskab i alle de i artikel 1, stk. 1 og 2, i direktiv 83/349/EØF ([3]) nævnte tilfælde, eller en forbindelse af samme art mellem en fysisk eller juridisk person og en virksomhed; et datterselskab af et datterselskab betragtes ligeledes som datterselskab af det moderselskab, der står i spidsen for disse virksomheder.

([1]) EFT nr. L 348 af 17. 12. 1988, s. 62.
([2]) EFT nr. L 193 af 18. 7. 1983, s. 1; direktivet er senest ændret ved direktiv 90/605/EØF (EFT nr. L 317 af 16. 11. 1990, s. 60).
([3]) EFT nr. L 193 af 18. 7. 1983, s. 1. Direktivet er senest ændret ved direktiv 90/605/EØF (EFT nr. L 317 af 16. 11. 1990, s. 60).

▼M1

En situation, hvor to eller flere fysiske eller juridiske personer er varigt knyttet til den samme person gennem kontrol, betragtes ligeledes som en snæver forbindelse.

▼B

Artikel 2

1. Dette direktiv finder anvendelse på alle investeringsselskaber. For kreditinstitutter, hvis tilladelse, der er meddelt i henhold til direktiv 77/780/EØF og 89/646/EØF, omfatter en eller flere af de former for investeringsservice, som er anført i afsnit A i bilaget til nærværende direktiv, gælder dog kun denne artikels stk. 4, artikel 8, stk. 2, artikel 10, 11, 12, stk. 1, artikel 14, stk. 3 og 4, samt artikel 15, 19 og 20.

2. Dette direktiv finder ikke anvendelse på

a) forsikringsselskaber som defineret i artikel 1 i direktiv 73/239/EØF [1] eller artikel 1 i direktiv 79/267/EØF [2] samt selskaber, der foretager genforsikring og retrocession som omhandlet i direktiv 64/225/EØF [3]

b) virksomheder, der udelukkende yder investeringsservice til deres moderselskab, deres datterselskab eller et af deres moderselskabs andre datterselskaber

c) personer, der yder investeringsservice, hvis denne service ydes lejlighedsvis i forbindelse med erhvervsmæssig virksomhed, såfremt denne virksomhed er omfattet af lovbestemmelser eller en fag-etisk kodeks for det pågældende erhverv, som ikke udelukker, at der kan ydes service af denne art

d) virksomheder, hvis investeringsservice udelukkende består i forvaltning af en ordning for medarbejderdeltagelse

e) virksomhed, der yder investeringsservice i form af såvel de i litra b), som de i litra d), nævnte tjenesteydelser

f) medlemsstaternes centralbanker og andre lignende nationale institutioner samt andre offentlige institutioner, der har ansvaret for forvaltningen af den offentlige gæld, eller som deltager heri

g) virksomheder

— der ikke må ligge inde med penge eller værdipapirer, der tilhører deres kunder, og som derfor ikke på noget tidspunkt risikerer at komme i debet hos deres kunder, og

— som kun må yde investeringsservice i form af modtagelse og videregivelse af ordrer vedrørende værdipapirer og andele i institutter for kollektiv investering, og

— som, når de yder en sådan service, kun kan videregive ordrer til

i) investeringsselskaber, der har fået tilladelse i henhold til dette direktiv

ii) kreditinstitutter, der har fået tilladelse i henhold til direktiv 77/780/EØF og 89/646/EØF

iii) filialer af investeringsselskaber eller kreditinstitutter, der har fået tilladelse i et tredjeland, og som er underkastet og overholder tilsynsregler, som de kompetente myndigheder anser for mindst lige så strenge som reglerne i dette direktiv eller i direktiv 89/646/EØF eller 93/6/EØF

iv) institutter for kolletiv investering, der ifølge lovgivningen i en medlemsstat har tilladelse til at udbyde andele til offentligheden, samt direktørerne for sådanne institutter

v) investeringsselskaber med fast kapital i henhold til artikel 15, stk. 4, i direktiv 77/91/EØF [4], hvis værdipapirer noteres eller omsættes på et reguleret marked i en medlemsstat

(1) EFT nr. L 228 af 16. 8. 1973, s. 3; direktivet er senest ændret ved direktiv 90/619/EØF (EFT nr. L 330 af 29. 11. 1990, s. 50).
(2) EFT nr. L 63 af 13. 3. 1979, s. 1; direktivet er senest ændret ved direktiv 90/618/EØF (EFT nr. L 330 af 29. 11. 1990, s. 44).
(3) EFT nr. 56 af 4. 4. 1964, s. 878/64.
(4) EFT nr. L 26 af 31. 1. 1977; direktivet er senest ændret ved akten om Spaniens og Portugals tiltrædelse.

▼B

— og hvis aktiviteter på nationalt plan er omfattet af lovbestemmelser eller en fag-etisk kodeks

h) institutter for kollektiv investering, hvad enten de er samordnet på fællesskabsplan eller ej, samt depositarer og direktører for sådanne institutter

i) personer, hvis hovederhverv består i at handle med råvarer indbyrdes eller med producenter eller erhvervsmæssige brugere af de pågældende varer, og som kun yder investeringsservice til disse handelsparterne og kun i det omfang, det er nødvendigt for deres hovederhverv

j) virksomheder, hvis investeringsservice udelukkende består i at handle for egen regning på et marked for finansielle futures eller optioner, eller som handler på vegne af eller opgiver priser til andre medlemmer af samme marked, og som garanteres af et clearingmedlem af dette marked. Ansvaret for opfyldelsen af de kontrakter, som indgås af en sådan virksomhed, påhviler et clearingmedlem af samme marked

k) sammenslutninger oprettet af danske pensionskasser alene med det formål at forvalte de deltagende pensionskassers midler

l) »agenti di cambio«, hvis virksomhed og funktion er beskrevet i den italienske kongelige anordning nr. 222 af 7. marts 1925 samt de senere bestemmelser om ændring heraf, og som har fået tilladelse til at fortsætte deres virksomhed i medfør af artikel 19 i den italienske lov nr. 1 af 2. januar 1991.

3. Kommissionen skal senest den 31. december 1998 og derefter med regelmæssige mellemrum aflægge rapport om anvendelsen af stk. 2 i forbindelse med bilagets afsnit A og i givet fald foreslå ændringer til definitionen af undtagelserne og de omfattende tjenesteydelser på baggrund af direktivets anvendelse.

4, De rettigheder, som dette direktiv medfører, omfatter ikke præstering af tjenesteydelser som medkontrahent til staten eller til en medlemsstats centralbank eller andre lignende nationale institutioner som led i den pågældende medlemsstats penge- og valutapolitik eller dens politik for forvaltning af den offentlige gæld og de offentlige reserver.

AFSNIT II

Betingelser for adgang til at udføre investeringsservice

Artikel 3

1. Hver medlemsstat betinger sig, at de investeringsselskaber, som det er hjemland for, opnår tilladelse, før de kan få adgang til at udføre investeringsservice. Denne tilladelse meddeles af hjemlandets kompetente myndigheder, der er udpeget i overensstemmelse med artikel 22. I tilladelsen specificeres de former for investeringsservice, der er anført i afsnit A i bilaget, og som selskabet kan udføre. Tilladelsen kan endvidere dække en eller flere af de accessoriske tjenesteydelser, der er anført i bilagets afsnit C. Der kan under ingen omstændigheder meddeles tilladelse i henhold til dette direktiv for tjenesteydelser, som kun henhører under afsnit C i bilaget.

2. Medlemsstaterne kræver

— at investeringsselskaber, der er juridiske pesoner, og som i henhold til deres nationale lovgivning har et vedtægtsmæssigt hjemsted, har hovedkontor og hjemsted i samme medlemsstat

— at andre investeringsselskaber har hovedkontor i den medlemsstat, der har meddelt tilladelsen, og hvor de rent faktisk udøver deres virksomhed.

3. Med forbehold af andre generelle betingelser i de nationale lovgivninger må de kompetente myndigheder ikke meddele tilladelse, medmindre:

— investeringsselskabet har tilstrækkelig startkapital, jf. direktiv 93/6/EØF, under hensyn til arten af den investeringsservice, der påtænkes udført

— de personer, der faktisk leder investeringsselskabets forretninger, har et tilstrækkeligt godt omdømme og fyldestgørende erfaring.

▼B

Retningslinjerne for selskabets aktivitet skal fastlægges af mindst to personer, der opfylder ovennævnte krav. De kompetente myndigheder kan imidlertid også meddele tilladelse til investeringsselskaber, der er fysiske personer, eller på grund af arten og omfanget af deres aktivitet til investeringsselskaber, der er juridiske personer, og som i overensstemmelse med deres vedtægter og de nationale love ledes af en enkelt fysisk person, når en passende ordning sikrer et tilsvarende resultat, især for så vidt angår artikel 1, nr. 2, tredje afsnit, sidste led.

▼M1

Foreligger der snævre forbindelser mellem et investeringsselskab og andre fysiske eller juridiske personer, meddeler de kompetente myndigheder kun deres tilladelse, hvis disse forbindelser ikke hæmmer dem i varetagelsen af deres tilsynsopgaver.

De kompetente myndigheder afslår ligeledes at meddele tilladelse, hvis de hæmmes i varetagelsen af deres tilsynsopgaver på grund af love eller administrative bestemmelser i et tredjeland, der gælder for en eller flere fysiske eller juridiske personer, som virksomheden har snævre forbindelser med, eller på grund af problemer i forbindelse med anvendelsen heraf.

De kompetente myndigheder kræver, at investeringsselskaberne meddeler dem de oplysninger, de har behov for, for at myndighederne til enhver tid kan sikre sig, at de i dette stykke omhandlede betingelser stadig er opfyldt.

▼B

4. Medlemsstaterne skal tillige kræve, at en ansøgning om tilladelse ledsages af en driftsplan, hvori bl.a. angives arten af de forretninger, der påtænkes udført, samt investeringsselskabets organisatoriske struktur.

5. Ansøgeren skal inden seks måneder efter indgivelsen af en fyldestgørende ansøgning have meddelelse om, hvorvidt der kan meddeles tilladelse eller ej. Hvis tilladelse nægtes, skal dette begrundes.

6. Når tilladelse er meddelt, kan investeringsselskabet straks påbegynde sin virksomhed.

7. De kompetente myndigheder kan kun inddrage tilladelsen til et investeringsselskab, der omfattes af dette direktiv, når investeringsselskabet:

a) ikke gør brug af tilladelsen inden for en frist på tolv måneder, eller det udtrykkeligt giver afkald herpå eller ikke har ydet investeringsservice i en periode på over seks måneder, medmindre der i den pågældende medlemsstat findes bestemmelser om, at tilladelse bortfalder i sådanne tilfælde

b) har opnået tilladelsen ved brug af urigtige erklæringer eller på anden ulovlig vis

c) ikke længere opfylder de betingelser, hvorunder tilladelsen blev meddelt

d) ikke længere overholder bestemmelserne i direktiv 93/6/EØF

e) har gjort sig skyldig i alvorlige og systematiske overtrædelser af de regler, der er vedtaget i medfør af artikel 10 og 11

f) falder ind under et af de andre tilfælde, som medfører, at tilladelsen inddrages i henhold til national lovgivning.

Artikel 4

De kompetente myndigheder meddeler ikke et investeringsselskab tilladelse til at påbegynde virksomhed som investeringsselskab, før de har fået meddelelse om navnene på alle aktionærer eller selskabsdeltagere, det være sig fysiske eller juridiske personer, der direkte eller indirekte er kvalificerede deltagere, og om størrelsen af deres kapitalandel.

Hvis de kompetente myndigheder under hensyn til nødvendigheden af at sikre en sund og forsigtig forvaltning af investeringsselskabet ikke er overbevist om de pågældende aktionærers eller selskabsdeltageres hæderlighed og egnethed, afslår de at meddele tilladelse.

▼B

Artikel 5

Medlemsstaterne må ikke over for filialer af investeringsselskaber med vedtægtsmæssigt hjemsted uden for Fællesskabet — når disse påbegynder eller allerede udøver virksomhed — anvende bestemmelser, der medfører en gunstigere behandling end den, som gives filialer af investeringsselskaber med vedtægtsmæssigt hjemsted i en medlemsstat.

Artikel 6

Der skal finde forudgående konsultation sted med de kompetente myndigheder i en anden medlemsstat om meddelelse af tilladelse til et investeringsselskab, der

— er datterselskab af et investeringsselskab eller et kreditinstitut, der har fået tilladelse i en anden medlemsstat

eller

— er datterselskab af et moderselskab for et investeringsselskab eller et kreditinstitut, der har fået tilladelse i en anden medlemsstat

eller

— kontrolleres af de samme fysiske eller juridiske personer, som kontrollerer et investeringsselskab eller et kreditinstitut, der har fået tilladelse i en anden medlemsstat.

AFSNIT III

Forbindelserne med tredjelande

Artikel 7

1. Medlemsstaternes kompetente myndigheder underretter Kommissionen om:

a) enhver meddelelse af tilladelse til et direkte eller indirekte datterselskab, hvis moderselskab eller moderselskaber henhører under et tredjelands ret

b) et sådant selskabs erhvervelse af kapitalandele i et investeringsselskab i Fællesskabet, som bevirker, at dette investeringsselskab bliver dets datterselskab.

I begge tilfælde underretter Kommissionen Rådet, indtil Rådet på forslag af Kommissionen har nedsat et udvalg om værdipapirer.

Når der er meddelt tilladelse til et direkte eller indirekte datterselskab af et eller flere moderselskaber, som henhører under et tredjelands ret, skal koncernens opbygning angives i den anmeldelse, de kompetente myndigheder indgiver til Kommissionen.

2. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om alle generelle vanskeligheder, som deres investeringsselskaber har mødt i forbindelse med etablering eller ydelse af investeringsservice i et tredjeland.

3. Kommissionen udarbejder, første gang senest seks måneder før direktivets gennemførelse og derefter med jævne mellemrum, en rapport, hvori den ud fra de i stk. 4 og 5 omhandlede kriterier gennemgår behandlingen af EF-investeringsselskaber i tredjelande med hensyn til disses adgang til etablering og udøvelse af investeringsvirksomhed samt erhvervelse af kapitalandele i investeringsselskaber i tredjelande. Kommissionen forelægger Rådet disse rapporter, i givet fald ledsaget af passende forslag.

4. Hvis Kommissionen enten på grundlag af de i stk. 3 omhandlede rapporter eller på grundlag af andre oplysninger konstaterer, at et tredjeland ikke giver EF-investeringsselskaber en faktisk markedsadgang svarende til den, Fællesskabet giver investeringsselskaber fra dette tredjeland, kan den forelægge Rådet forslag til et passende forhandlingsmandat med henblik på at opnå tilsvarende konkurrencevilkår for EF-investeringsselskaber. Rådet træffer afgørelse med kvalificeret flertal.

▼B

5. Hvis Kommissionen enten på grundlag af de i stk. 3 omhandlede rapporter eller på grundlag af andre oplysninger konstaterer, at EF-investeringsselskaber i et tredjeland ikke får national behandling, der giver dem samme konkurrencevilkår som indenlandske investeringsselskaber, og at betingelserne for faktisk markedsadgang ikke er opfyldt, kan den indlede forhandlinger med henblik på at rette op på situationen.

Under de i første afsnit nævnte omstændigheder kan det også på et hvilket som helst tidspunkt samtidig med, at der indledes forhandlinger efter fremgangsmåden i det direktiv, hvorved Rådet nedsætter det i stk. 1 omhandlede udvalg, bestemmes, at medlemsstaternes kompetente myndigheder skal indskrænke eller suspendere deres afgørelser om endnu ikke behandlede eller endnu ikke indgivne ansøgninger om tilladelse og om erhvervelse af kapitalandele foretaget af direkte eller indirekte moderselskaber, som hører under det pågældende tredjelands ret. Varigheden af disse foranstaltninger må ikke overstige tre måneder.

Inden udløbet af denne frist på tre måneder kan Rådet på baggrund af forhandlingsresultaterne med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen beslutte, om foranstaltningerne skal opretholdes.

En sådan indskrænkning eller suspension kan ikke finde anvendelse, når investeringsselskaber, som behørigt er meddelt tilladelse i Fællesskabet, eller deres datterselskaber opretter datterselskaber, eller når sådanne investeringsselskaber eller datterselskaber erhverver kapitalandele i et EF-investeringsselskab.

6. Hvis Kommissionen konstaterer et af de i stk. 4 og 5 nævnte forhold, skal medlemsstaterne efter anmodning fra Kommissionen underrette den om:

a) enhver ansøgning om meddelelse af tilladelse til et direkte eller indirekte datterselskab af et eller flere moderselskaber, som henhører under det pågældende tredjelands ret

b) enhver plan, som de får forelagt i henhold til artikel 9, om et sådant selskabs erhvervelse af kapitalandele i et EF-investeringsselskab, som bevirker, at dette investeringsselskab bliver dets datterselskab.

Disse oplysninger vil ikke længere blive krævet, når der er indgået en aftale med det trejdeland, som er omhandlet i stk. 4 eller 5, eller når de i stk. 5, andet og tredje afsnit, nævnte foranstaltninger ikke længere finder anvendelse.

7. Foranstaltninger, der træffes i medfør af denne artikel, skal være i overensstemmelse med Fællesskabets forpligtelser i henhold til internationale — såvel bilaterale som multilaterale — aftaler om adgang til at påbegynde og udøve virksomhed som investeringsselskab.

AFSNIT IV

Betingelserne for udøvelse af virksomhed som investeringsselskab

Artikel 8

1. Hjemlandets kompetente myndigheder kræver, at investeringsselskaber, som de har meddelt tilladelse, til stadighed opfylder de i artikel 3, stk. 3, nævnte betingelser.

2. Hjemlandets kompetente myndigheder kræver, at investeringsselskaber, som de har meddelt tilladelse, overholder de i direktiv 93/6/EØF fastsatte bestemmelser.

3. Ansvaret for tilsyn med et investeringsselskab påhviler hjemlandets kompetente myndigheder, uanset om investeringsselskabet etablerer en filial eller ej, eller om det udfører tjenesteydelser eller ej i en anden medlemsstat; dette berører ikke de bestemmelser i dette direktiv, der tillægger værtslandets myndigheder beføjelser.

Artikel 9

1. Medlemsstaterne foreskriver, at enhver, der påtænker direkte eller indirekte at erhverve en kvalificeret deltagelse i et investeringsselskab, forinden skal underrette de kompetente myndigheder herom med angivelse af størrelsen af den påtænkte deltagelse. Enhver, der påtænker at forøge sin

▼B

kvalificerede deltagelse så meget, at vedkommendes andel af stemmerettigheder eller kapitalandele når op på eller overstiger tærsklerne på 20 %, 33 % eller 50 %, eller at investeringsselskabet bliver vedkommendes datterselskab, skal ligeledes underrette de kompetente myndigheder.

De kompetente myndigheder afslår inden for en frist på højst tre måneder fra datoen for den i første afsnit nævnte underretning at give tilladelse til nævnte påtænkte forøgelse, hvis de under hensyn til nødvendigheden af at sikre en sund og forsigtig forvaltning af investeringsselskabet ikke er overbeviste om den i første afsnit nævnte persons hæderlighed og egnethed, jf. dog stk. 2. Hvis myndighederne ikke giver afslag, kan de fastsætte en frist for gennemførelsen.

2. Hvis erhververen af de i stk. 1 omhandlede kapitalandele er et investeringsselskab, der har fået tilladelse i en anden medlemsstat, eller et moderselskab til et investeringsselskab, der har fået tilladelse i en anden medlemsstat, eller en person, der kontrollerer et investeringsselskab, der har fået tilladelse i en anden medlemsstat, og hvis det berørte investeringsselskab som følge af denne erhvervelse bliver erhververens datterselskab eller bliver omfattet af dennes kontrol, skal der foretages en vurdering af erhvervelsen i form af den i artikel 6 nævnte forudgående konsultation.

3. Medlemsstaterne foreskriver, at enhver, der påtænker direkte eller indirekte af afhænde en kvalificeret deltagelse i et investeringsselskab, forinden skal underrette de kompetente myndigheder herom med angivelse af størrelsen af deltagelsen. Enhver, der har til hensigt at formindske sin kvalificerede deltagelse så meget, at hans andel af stemmerettigheder eller kapitalandele når ned under tærsklerne på 20 %, 33 % eller 50 %, eller at investeringsselskabet ophører med at være vedkommendes datterselskab, skal ligeledes underrette de kompetente myndigheder.

4. Investeringsselskaberne underretter, så snart de har fået kendskab hertil, de kompetente myndigheder om de erhvervelser eller afhændelser af kapitalandele, som bevirker, at deltagelsen overstiger eller falder under en af de tærksler, som er omhandlet i stk. 1 og 3.

Endvidere meddeler de mindst en gang om året navnene på de aktionærer eller selskabsdeltagere, som besidder en kvalificeret deltagelse, samt størrelsen af denne, således som det f.eks. fremgår af de oplysninger, der gives på den årlige generalforsamling af aktionærer eller selskabsdeltagere, eller af de oplysninger, som modtages i henhold til de bestemmelser, der gælder for børsnoterede selskaber.

5. Medlemsstaterne kræver, at de kompetente myndigheder i tilfælde af, at de i stk. 1 omhandlede personer gør deres indflydelse gældende på en måde, der vil kunne skade en forsigtig og sund ledelse af investeringsselskabet, træffer de fornødne foranstaltninger til at bringe denne situation til ophør. Sådanne foranstaltninger kan bl.a. bestå i påbud, sanktioner over for ledelsen eller suspension af de stemmerettigheder, der er knyttet til de pågældende aktionærers eller selskabsdeltageres aktier eller andele.

Lignende foranstaltninger anvendes over for personer, som ikke overholder forpligtelsen til forudgående underretning som fastsat i stk. 1. Hvis en kapitalandel erhverves mod de kompetente myndigheders vilje, skal medlemsstaterne, uafhængigt af andre sanktioner, enten suspendere de dertil hørende stemmerettigheder eller erklære de afgivne stemmer for ugyldige eller annullere dem.

Artikel 10

1. Hjemlandet udarbejder tilsynsregler, der til stadighed skal efterleves af investeringsselskabet. Sådanne regler skal bl.a. indeholde krav om, at investeringsselskabet:

— har en sund administrativ og regnskabsmæssig praksis, kontrol- og sikringsforanstaltninger på edb-området samt fyldestgørende interne kontrolprocedurer, der bl.a. omfatter en ordning for personlige transaktioner, der foretages af ansatte i selskabet

— træffer fyldestgørende foranstaltninger for værdipapirer, der tilhører investorer, med henblik på at beskytte disses ejendomsret, bl.a. i tilfælde af investeringsselskabets insolvens, og for at forhindre, at investeringsselskabet anvender investorernes værdipapirer for egen regning, medmindre investorerne har givet deres udtrykkelige samtykke hertil

▼B

— træffer fyldestgørende foranstaltninger vedrørende de midler, der tilhører investorer, med henblik på at beskytte disses rettigheder og for at forhindre, at investeringsselskaber, der ikke er kreditinstitutter, anvender investorernes midler for egen regning

— fører lister over udførte forretninger, der er så fyldestgørede, at hjemlandets myndigheder på grundlag heraf kan kontrollere overholdelsen af de tilsynsregler, for hvis anvendelse de er ansvarlige; sådanne lister skal opbevares i et af de kompetente myndigheder nærmere fastsat tidsrum

— er opbygget og organiseret på en sådan måde, at risikoen for, at interessekonflikter mellem selskabet og dets kunder eller mellem selskabets kunder indbyrdes kommer kunderne til skade, reduceres til et minimum. Dog må organisationsmåden i tilfælde af oprettelse af en filial ikke stride mod de regler for god forretningsskik, som værtslandet foreskriver med hensyn til interessekonflikter.

Artikel 11

1. Medlemsstaterne udarbejder regler for god forretningsskik, der til stadighed skal efterleves af investeringsselskaberne. Sådanne regler skal mindst gennemføre principperne i nedennævnte led og skal anvendes således, at der tages hensyn til den erhvervsmæssige karakter af den person, til hvem tjenesteydelsen præsteres. Medlemsstaterne skal ligeledes, når det viser sig hensigtsmæssigt, anvende disse regler på de accessoriske tjenesteydelser, der er omhandlet i bilagets afsnit C. Disse principper skal sikre, at investeringsselskaberne:

— i udøvelsen af deres virksomhed handler loyalt og korrekt i deres kunders bedste interesse og under hensyn til markedets integritet

— i deres kunders bedste interesse og under hensyn til markedets integritet udfører deres handler med den kompetence, omhu og hurtighed, der er nødvendig

— har og effektivt anvender de ressourcer og fremgangsmåder, der er nødvendige for den rette gennemførelse af deres virksomhed

— udbeder sig oplysninger hos deres kunder om deres finansielle stilling, investeringserfaring og målsætninger, som er relevante for de ønskede tjenesteydelser

— på passende vis meddeler relevante oplysninger i deres kundekontakter

— bestræber sig for, at der ikke opstår interessekonflikter, og når sådanne ikke kan undgås, sørger for, at deres kunder behandles korrekt

— overholder alle gældende bestemmelser for udøvelsen af deres virksomhed, således at kundernes interesser og markedets integritet fremmes bedst muligt.

2. Uden at foregribe de beslutninger, der skal træffes som led i en harmonisering af reglerne for god forretningsskik, hører deres iværksættelse og kontrollen med deres overholdelse fortsat under den medlemsstat, hvor tjenesteydelsen præsteres.

3. Når et investeringsselskab udfører en ordre, bedømmes kriteriet om investorens erhvervsmæssige karakter med henblik på anvendelsen af de regler, der er nævnt i stk. 1, i forhold til den investor, der er ophavsmand til ordren, uanset om denne placeres direkte af investoren selv eller indirekte via et investeringsselskab, der tilbyder den tjenesteydelse, som er omtalt i bilagets afsnit A, punkt 1 a).

▼M2

▼B

Artikel 13

Bestemmelserne i dette direktiv er ikke til hinder for, at investeringsselskaber, der har fået meddelt tilladelse i en anden medlemsstat, kan gøre reklame for deres tjenesteydelser med alle de kommunikationsmidler, som står til rådighed i værtslandet, dersom de overholder de regler for den pågældende reklames form og indhold, der er begrundet i hensynet til samfundsmæssige interesser.

▼B

AFSNIT V

Fri etablering og fri udveksling af tjenesteydelser

Artikel 14

1. Medlemsstaterne sikrer, at der kan udføres investeringsservice og præsteres andre tjenesteydelser, jf. afsnit C i bilaget, på deres område efter bestemmelserne i artikel 17, 18 og 19, enten ved oprettelse af en filial eller ved fri udveksling af tjenesteydelser, af ethvert investeringsselskab, der har fået tilladelse og er underlagt tilsyn af en anden medlemsstats kompetente myndigheder i overensstemmelse med dette direktiv, under forudsætning af at disse tjenesteydelser er omfattet af tilladelsen.

Nærværende direktiv berører ikke værtslandets beføjelser med hensyn til andele udstedt af institutter for kollektiv investering, som ikke er omfattet af direktiv 85/611/EØF ([1]).

2. Medlemsstaterne må ikke gøre oprettelse af en filial eller fri udveksling af tjenesteydelser i henhold til stk. 1 betinget af krav om tilladelse eller krav om tilvejebringelse af kapitalindskud eller andre foranstaltninger med tilsvarende virkning.

3. En medlemsstat kan kræve, at transaktioner i forbindelse med de i stk 1 nævnte tjenesteydelser foretages på et reguleret marked, når de opfylder samtlige nedenstående kriterier:

— investor har sin sædvanlige bopæl eller er etableret i denne medlemsstat

— investeringsselskabet foretager transaktionen enten gennem et hovedforretningssted eller en filial, der er beliggende i denne medlemsstat, eller som led i den frie udveksling af tjenesteydelser i denne medlemsstat

— transaktionen vedrører et instrument, der omsættes på et reguleret marked i denne medlemsstat.

4. Når en medlemsstat anvender stk. 3, giver den de investorer, der har deres sædvanlige bopæl eller er etableret i denne medlemsstat, ret til ikke at opfylde forpligtelsen i medfør af stk. 3 og til at foretage de i stk. 3 omhandlede transaktioner uden for et reguleret marked. Medlemsstaterne kan lade udøvelsen af denne ret være betinget af en udtrykkelig tilladelse, idet der tages hensyn til investorernes forskelligartede behov for beskyttelse og navnlig de professionelle og institutionelle investorers mulighed for at varetage deres interesser bedst muligt. Denne tilladelse skal under alle omstændigheder kunne gives på betingelser, der ikke hindrer en øjeblikkelig udførelse af investorernes ordrer.

5. Kommissionen aflægger rapport om anvendelsen af bestemmelserne i stk. 3 og 4 senest den 31. december 1998 og fremsetter eventuelt ændringsforslag hertil.

Artikel 15

1. Med forbehold af reglerne om fri etablering og fri udveksling af tjenesteydelser i artikel 14 sikrer værtslandet, at investeringsselskaber, der af deres hjemlands kompetente myndigheder har fået tilladelse til at præstere de tjenesteydelser, der er omhandlet i bilagets afsnit A, punkt 1 b) og 2, kan blive medlemmer af eller få adgang til — enten direkte eller indirekte — de regulerede markeder i værtslandet, hvor der ydes tilsvarende tjenesteydelser, samt få adgang til eller blive medlemmer af de clearings- og afviklingssystemer, som der står til rådighed for medlemmer af regulerede markeder.

Medlemsstaterne ophæver alle nationale love og retsforskrifter eller regler for regulerede markeder, som begrænser antallet af personer, der kan få adgang hertil. Er adgangen til et reguleret marked begrænset på grund af markedets juridiske struktur eller tekniske kapacitet, sørger medlemsstaterne for, at strukturen og kapaciteten tilpasses regelmæssigt.

2. Medlemskab af eller adgang til et reguleret marked forudsætter, at kravene til investeringsselskabers egenkapital overholdes, og at dette kontrolleres af hjemlandet i overensstemmelse med direktiv 93/6/EØF.

([1]) EFT nr. L 375 af 31. 12. 1985, s. 3; direktivet er senest ændret ved direktiv 88/220/EØF (EFT nr. L 100 af 19. 4. 1988, s. 31).

▼B

Værtslandet har kun beføjelse til at stille yderligere kapitalkrav for så vidt angår forhold, der ikke er omfattet af nævnte direktiv.

Adgang til et reguleret marked eller mulighed for at blive medlem heraf samt fortsat adgang eller medlemsskab er betinget af overholdelse af det regulerede markeds regler vedrørende oprettelse og administration af dette marked samt overholdelse af reglerne vedrørende transaktionerne på det pågældende marked, de faglige krav, der stilles til det personale, der arbejder på dette marked eller i forbindelse med det, og reglerne og procedurerne for clearing og afvikling. De nærmere retningslinjer for anvendelsen af disse regler og procedurer kan tilpasses på hensigtsmæssig vis, især for at sikre, at de heraf følgende forpligtelser opfyldes, idet det dog bør påses, at artikel 28 overholdes.

3. Et værtsland skal med henblik på opfyldelse af forpligtelsen i stk. 1 give de i nævnte stykke omhandlede investeringsselskaber valget mellem at blive medlem af eller få adgang til sine regulerede markeder

— enten direkte ved at oprette en filial i værtslandet

— eller indirekte ved at etablere et datterselskab i værtslandet eller ved at erhverve et i værtslandet eksisterende selskab, der allerede er medlem af eller har adgang til disse markeder.

Medlemsstater, der på tidspunktet for dette direktivs vedtagelse anvender en lovgivning, ifølge hvilken kreditinstitutter kun kan blive medlem af eller få adgang til et reguleret marked gennem et specialiseret datterselskab, kan dog indtil den 31. december 1996 fortsætte med at stille samme krav, uden forskelsbehandling, til kreditinstitutter med oprindelse i andre medlemsstater, for så vidt angår adgang til det regulerede marked.

Kongeriget Spanien, Den Hellenske Republik og Den Portugisiske Republik kan forlænge denne periode indtil den 31. december 1999. Et år inden denne dato aflægger Kommissionen rapport på baggrund af erfaringerne med anvendelsen af denne artikel og fremsætter eventuelt et forslag. Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal, kan beslutte, at ordningen skal tages op til fornyet overvejelse.

4. Dersom reglerne for virksomhed på regulerede markeder i værtslandet ikke indeholder krav om fysisk tilstedeværelse, kan de i stk. 1 nævnte investeringsselskaber på dette grundlag blive medlemmer heraf eller få adgang hertil uden at skulle være etableret i værtslandet, jf. dog bestemmelserne i stk. 1 til 3. Hjemelandet skal tillade, at regulerede markeder i værtslandet tilvejebringer de nødvendige midler på hjemlandets område, således at dets investeringsselskaber kan få adgang til eller blive medlem af værtslandets regulerede markeder i overensstemmelse med dette stykke.

5. Denne artikels bestemmelser forhindrer ikke medlemsstaterne i at tillade eller forbyde oprettelse af nye markeder på deres område.

6. Denne artikel gælder ikke for

— reglerne for at udøve virksomhed som »Kursmakler« i Forbundsrepublikken Tyskland

— reglerne for at udøve virksomhed som »hoekman« i Nederlandene.

Artikel 16

Det påhviler enhver medlemsstat, med henblik på den gensidige anerkendelse og gennemførelsen af dette direktiv, at opstille en liste over de regulerede markeder, som den er hjemland for, og som overholder dens gældende regler, og til orientering at meddele de øvrige medlemsstater og Kommissionen denne liste samt bestemmelserne vedrørende disse regulerede markeders organisation og funktionsmåde. Der skal på samme måde gives underretning om enhver ændring i nævnte liste eller bestemmelser. Kommissionen offentliggør listerne over de regulerede markeder og ajourføringer heraf i De Europæiske Fællesskabers Tidende mindst en gang om året.

Senest den 31. december 1996 aflægger Kommissionen rapport om de oplysninger, den således har modtaget, og foreslår eventuelt ændringer af den definition af regulerede markeder, der er givet i dette direktiv.

▼B

Artikel 17

1. Et investeringsselskab, der ønsker at etablere en filial på en anden medlemsstats område, skal — foruden at opfylde de i artikel 3 nævnte betingelser — give meddelelse herom til hjemlandets kompetente myndigheder.

2. Medlemsstaterne kræver, at et investeringsselskab, som ønsker at etablere en filial i en anden medlemsstat, indgiver følgende oplysninger sammen med den i stk. 1 nævnte meddelelse:

a) i hvilken medlemsstat selskabet har til hensigt at etablere en filial

b) en driftsplan, hvori det bl.a. angives, hvilken art forretninger der påtænkes udført, samt filialens organisatoriske struktur

c) en adresse i værtslandet, hvorfra dokumenter kan rekvireres

d) navnene på filialens direktører.

3. Medmindre de kompetente myndigheder i hjemlandet har grund til at betvivle, at det pågældende investeringsselskabs administrative strukturer og finansielle situation er sunde under hensyn til den påtænkte etablering, videresender de de i stk. 2 nævnte oplysninger senest tre måneder efter modtagelsen af alle disse oplysninger til de kompetente myndigheder i værtslandet og underretter det berørte investeringsselskab herom.

De sender ligeledes oplysninger om enhver erstatningsordning, der har til formål at beskytte filialens investorer.

Nægter de kompetente myndigheder i hjemlandet at videresende de i stk. 2 nævnte oplysninger til de kompetente myndigheder i værtslandet, skal de begrunde dette afslag over for det berørte investeringsselskab senest tre måneder efter modtagelsen af samtlige oplysninger. Et sådant afslag eller manglende svar kan prøves ved domstolene i hjemlandet.

4. Før en filial af et investeringsselskab påbegynder sin virksomhed, skal de kompetente myndigheder i værtslandet senest to måneder efter modtagelsen af de i stk. 3 nævnte oplysninger forberede det i artikel 19 foreskrevne tilsyn med investeringsselskabet og i givet fald meddele de vilkår, herunder reglerne for god forretningsskik, som under hensyn til samfundsmæssige interesser gælder for udøvelse af denne virksomhed i værtslandet.

5. Så snart meddelsen fra de kompetente myndigheder i værtslandet foreligger, eller ved udløbet af den i stk. 4 nævnte frist, hvis disse myndigheder ikke fremsætter nogen udtalelse, kan filialen etableres og påbegynde sin virksomhed.

6. I tilfælde af ændring af et forhold, der er givet meddelelse om efter stk. 2, litra b), c) og d), skal investeringsselskabet skriftligt meddele den pågældende ændring til de kompetente myndigheder i hjemlandet og i værtslandet mindst en måned, før den foretages, således at de kompetente myndigheder i hjemlandet kan nå at udtale sig om denne ændring i henhold til stk. 3, og de kompetente myndigheder i værtslandet i henhold til stk. 4.

7. I tilfælde af ændring i de oplysninger, der er givet meddelelse om efter stk. 3, andet afsnit, underretter hjemlandets myndigheder værtslandets myndigheder herom.

Artikel 18

1. Et investeringsselskab, der for første gang ønsker at udøve virksomhed på en anden medlemsstats område i henhold til reglerne om fri udveksling at tjenesteydelser, meddeler hjemlandets kompetente myndigheder:

— i hvilken medlemsstat selskabet har til hensigt at udøve virksomhed

— en driftsplan, hvori det bl.a. angives, hvilke(n) form(er) for investeringsservice det har til hensigt at yde.

2. Hjemlandets kompetente myndigheder fremsender senest én måned efter modtagelsen af den i stk. 1 nævnte meddelelse denne til de kompetente myndigheder i værtslandet. Investeringsselskabet kan herefter påbegynde de(n) pågældende form(er) for investeringsservice i værtslandet.

▼B

Værtslandets kompetente myndigheder underretter i givet fald investeringsselskabet, så snart de har modtaget den i stk. 1 nævnte meddelelse, om de vilkår, herunder reglerne for god forretningsskik, som under hensyn til samfundsmæssige interesser gælder for ydelse af investeringsservice i værtslandet.

3. Såfremt indholdet af de oplysninger, der er meddelt i henhold til stk. 1, andet led, ændres, underretter investeringsselskabet skriftligt hjemlandets og værtslandets kompetente myndigheder herom, inden ændringen foretages, således at værtslandets kompetente myndigheder i givet fald kan oplyse selskabet om ændringer i eller tilføjelser til de oplysninger, der er meddelt i henhold til stk. 2.

Artikel 19

1. Værtslandet kan — til statistisk brug — kræve, at alle investeringsselskaber, der har en filial på dets område, regelmæssigt indsender en rapport til værtslandets kompetente myndigheder om den virksomhed, de udøver på dets område.

Værtslandet kan, med henblik på varetagelsen af de opgaver, der påhviler det med hensyn til udøvelsen af pengepolitikken på dets område, med forbehold af de foranstaltninger, der måtte være nødvendige for at styrke Det Europæiske Monetære System, kræve samme oplysninger af alle filialer af investeringsselskaber med hjemsted i andre medlemsstater, som det forlanger af nationale investeringsselskaber i samme øjemed.

2. Værtslandet kan, med henblik på varetagelsen af de opgaver, der påhviler det efter dette direktiv, kræve samme oplysninger fra investeringsselskabets filialer, som det forlanger fra de nationale selskaber i samme øjemed.

Værtslandet kan kræve, at de investeringsselskaber, der driver virksomhed på dets område som led i den frie udveksling af tjenesteydelser, giver de nødvendige oplysninger til kontrol af, at de overholder de af værtslandets normer, der gælder for dem; sådanne krav må dog ikke være mere vidtgående end dem, de pågældende medlemsstater stiller til etablerede selskaber for at kunne kontrollere, at disse overholder de samme normer.

3. Når de kompetente myndigheder i værtslandet konstaterer, at et investeringsselskab, der har en filial eller præsterer tjenesteydelser på dets område, ikke overholder de lovbestemmelser, som værtslandet har vedtaget i medfør af de af dette direktivs bestemmelser, som tillægger værtslandets myndigheder kompetence, skal de anmode det pågældende investeringsselskab om at bringe det ulovlige forhold til ophør.

4. Tager det pågældende investeringsselskab ikke de nødvendige skridt, underretter værtslandets kompetente myndigheder hjemlandets kompetente myndigheder herom. Disse træffer hurtigst muligt de nødvendige foranstaltninger med henblik på at sikre, at investeringsselskabet bringer det ulovlige forhold til ophør. Arten af disse foranstaltninger meddeles værtslandets kompetente myndigheder.

5. Hvis det pågældende investeringsselskab til trods for de foranstaltninger, der er truffet af hjemlandet — eller hvis disse foranstaltninger viser sig at være uhensigtsmæssige, eller hjemlandet ikke har truffet nogen foranstaltninger — fortsat overtræder de i værtslandet gældende lovbestemmelser som nævnt i stk. 3, kan værtslandet efter at have givet de kompetente myndigheder i hjemlandet underretning herom, træffe de foranstaltninger, der er nødvendige for at forebygge eller straffe nye ulovligheder, og om nødvendigt forhindre, at investeringsselskabet udfører nye forretninger på dets område. Medlemsstaterne sikrer, at de dokumenter, der er nødvendige for vedtagelsen af disse foranstaltninger, kan forkyndes for investeringsselskaberne på deres område.

6. Ovenstående betemmelser berører ikke værtslandets beføjelse til at træffe passende forholdsregler med henblik på at forebygge eller straffe forhold på dets område, som strider imod de regler for god forretningsskik, der er vedtaget i henhold til artikel 11, og imod de andre lovbestemmelser, som det har vedtaget af hensyn til samfundsmæssige interesser. Dette indebærer, at investeringsselskaber, der overtræder bestemmelserne, kan forhindres i at udføre forretninger på dets område.

▼B

7. Enhver foranstaltning, der træffes efter stk. 4, 5 og 6, og hvorved der pålægges sanktioner eller begrænsninger i et investeringsselskabs virksomhed, skal være behørigt begrundet og meddeles det pågældende investeringsselskab. En sådan foranstaltning skal kunne prøves ved domstolene i den medlemsstat, hvis myndigheder har truffet den.

8. Inden den i stk. 3, 4 og 5 fastsatte procedure iværksættes, kan værtslandets kompetente myndigheder i særligt akutte tilfælde iværksætte de nødvendige retsbevarende foranstaltninger for at beskytte investorer og andre, for hvem der udføres tjenesteydelser. Kommissionen og de øvrige berørte medlemsstaters kompetente myndigheder skal hurtigst muligt underrettes om sådanne foranstaltninger.

Kommissionen kan, efter at have konsulteret de berørte medlemsstaters kompetente myndigheder, bestemme, at den pågældende medlemsstat skal ændre eller ophæve disse foranstaltninger.

9. Såfremt et investeringsselskabs tilladelse inddrages, meddeles dette til værtslandets kompetente myndigheder, der da tager passende skridt til at forhindre, at det pågældende investeringsselskab udfører nye forretninger på dets område, og til at beskytte investorernes interesser. Hvert andet år forelægger Kommissionen et værdipapirudvalg, der skal nedsættes på et senere tidspunkt, en rapport om sådanne tilfælde.

10. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen antallet og arten af de tilfælde, hvor der i henhold til artikel 17 er blevet givet afslag, eller hvor der er truffet foranstaltninger i henhold til stk. 5. Hvert andet år forelægger Kommissionen et værdipapirudvalg, der skal nedsættes på et senere tidspunkt, en rapport om sådanne tilfælde.

Artikel 20

1. For at sikre at de myndigheder, der er kompetente med hensyn til markeder og tilsyn, kan råde over de for udøvelsen af deres hverv nødvendige oplysninger, kræver hjemlandet mindst:

a) at investeringsselskaberne, med forbehold af de foranstaltninger, der er truffet i medfør af artikel 10, sørger for, at de relevante oplysninger om transaktioner vedrørende de i artikel 14, stk. 1, omhandlede tjenesteydelser, som de har foretaget med instrumenter, der omsættes på et reguleret marked, uanset om disse transaktioner har fundet sted på et reguleret marked eller ej, er tilgængelige for myndighederne i mindst fem år

b) at investeringsselskaberne indberetter alle de transaktioner, der er omhandlet i litra a), til en kompetent myndighed i hjemlandet, når disse transaktioner vedrører:

   — aktier eller andre instrumenter, der giver adgang til kapital

   — obligationer eller andre instrumenter, der kan sidestilles med obligationer

   — standardiserede futures vedrørende aktier

   — standardiserede optioner vedrørende aktier.

Denne indberetning skal være til myndighedernes rådighed hurtigst muligt. Tidsfristen fastsættes af myndighederne. Fristen kan forlænges til slutningen af den følgende arbejdsdag, hvis driftsmæssige eller praktiske forhold kræver det, men under ingen omstændigheder længere.

Indberetningen skal bl.a. indeholde oplysninger om type og antal købte eller solgte instrumenter, dato og klokkeslæt for transaktionen, prisen for transaktionen samt give mulighed for at identificere investeringsselskabet.

Hjemlandet kan bestemme, at kravene i dette litra, for så vidt angår obligationer og værdipapirer, der kan sidestilles med obligationer, kun skal gælde for de samlede transaktioner i samme instrument.

2. Når et investeringsselskab foretager en transaktion på et reguleret marked i et værtsland, kan hjemlandet afstå fra sine egne krav med hensyn til indberetning, hvis investeringsselskabet skal give en tilsvarende indberetning om samme transaktion til de myndigheder, som dette marked hører under.

▼B

3. Medlemsstaterne bestemmer, at de i stk. 1, litra b), omhandlede indberetninger skal foretages enten af investeringsselskabet selv eller af et handelssystem (»trade matching system«), eller formidles af fondsbørsmyndighederne eller myndighederne for et andet reguleret marked.

4. Medlemsstaterne sørger for, at de oplysninger, der skal være tilgængelige i henhold til denne artikel, også er tilgængelige med henblik på en tilfredsstillende gennemførelse af artikel 23.

5. Hver enkelt medlemsstat kan på det område, der er omfattet af denne artikel, uden forskelsbehandling vedtage eller opretholde bestemmelser, der er strengere med hensyn til både form og indhold, for så vidt angår opbevaring og indberetning af oplysninger vedrørende transaktioner

— der udføres på et reguleret marked, som den er hjemland for, eller

— som udføres af investeringsselskaber, som den er hjemland for.

Artikel 21

1. For at investorerne til enhver tid kan vurdere vilkårene for en påtænkt transaktion og efterfølgende kontrollere betingelserne for dens gennemførelse, skal hver kompetent myndighed for hvert af de regulerede markeder, som den har opført på den liste, der er nævnt i artikel 16, træffe foranstaltninger til at give investorerne de oplysninger, der er omhandlet i stk. 2. De kompetente myndigheder fastsætter i overensstemmelse med forpligtelserne i stk. 2 oplysningernes form og de bestemte frister, inden for hvilke oplysningerne skal gives, samt på hvilken måde disse skal stilles til rådighed, idet der tages hensyn til det pågældende markeds art, størrelse og behov og til de investorer, der opererer på dette marked.

2. De kompetente myndigheder kræver for hvert enkelt instrument mindst:

a) offentliggørelse ved begyndelsen af hver handelsdag af den vejede gennemsnitskurs, den højeste og den laveste kurs og omsætningen på det pågældende regulerede marked i løbet af hele den foregående handelsdag

b) endvidere for kontinuerlige ordrebaserede markeder og for kursbaserede markeder, offentliggørelse

   — ved afslutningen af hver handelstime, af den vejede gennemsnitskurs og omsætningen på det pågældende regulerede marked i en periode på seks handelstimer, således at der inden offentliggørelsen er en mellemliggende periode på to handelstimer, og

   — hvert tyvende minut, af den vejede gennemsnitkurs og den højeste og den laveste kurs på det pågældende regulerede marked, beregnet for en periode på to handelstimer, således at der inden offentliggørelsen er en mellemliggende periode på én handelstime.

Når investorerne på forhånd har adgang til oplysninger om de kurser og de mængder, for hvilke der kan foretages transaktioner

i) skal sådanne oplysninger være til rådighed når som helst, medens markedet er åbent

ii) skal de vilkår, som offentliggøres vedrørende en given kurs og en given mængde, være de vilkår, på hvilke en investor kan foretage en given transaktion.

De kompetente myndigheder kan udskyde eller suspendere offentliggørelsen, når dette viser sig berettiget som følge af ekstraordinære forhold på markedet, eller hvor der er tale om små markeder, for at bevare selskabernes og investorernes anonymitet. Myndighederne kan anvende særlige bestemmelser, hvor der er tale om usædvanlige transaktioner af meget stort omfang i forhold til gennemsnitsstørrelsen af transaktioner på vedkommende marked i de pågældende værdipapirer eller om meget illikvide værdipapirer, som er defineret efter objektive og offentliggjorte kriterier. Myndighederne kan endvidere anvende lempeligere bestemmelser navnlig med hensyn til frister for offentliggørelse for så vidt angår transaktioner vedrørende obligationer eller værdipapirer svarende til obligationer.

▼B

3. Hver medlemsstat kan på det område, der er omfattet af denne artikel, vedtage eller opretholde strengere bestemmelser eller yderligere bestemmelser vedrørende form og indhold af de oplysninger, som investorerne skal have om transaktioner, der udføres på regulerede markeder, som medlemsstaten er hjemland for, hvis disse bestemmelser gælder, uanset i hvilken medlemsstat udstederen af de finansielle instrumenter befinder sig, eller uanset på hvis medlemsstats regulerede marked instrumentet blev noteret for første gang.

4. Kommissionen skal senest den 31. december 1997 aflægge rapport om denne artikels anvendelse; Rådet kan på forslag af Kommissionen med kvalificeret flertal vedtage at ændre denne artikel.

AFSNIT VI

Myndigheder med ansvar for tilsyn og meddelelse af tilladelse

Artikel 22

1. Medlemsstaterne udpeger de kompetente myndigheder, der skal varetage de i dette direktiv fastsatte opgaver. De underretter Kommissionen herom med angivelse af eventuel kompetencefordeling.

2. De i stk. 1 omhandlede myndigheder skal være enten offentlige myndigheder eller organer, der er anerkendt ifølge den nationale lovgivning eller anerkendt af offentlige myndigheder, der udtrykkeligt er beføjet hertil i den nationale lovgivning.

3. Vedkommende myndigheder skal have alle nødvendige beføjelser med henblik på udførelsen af deres hverv.

Artikel 23

1. Er der flere kompetente myndigheder i samme medlemsstat, skal disse samarbejde snævert med henblik på at føre tilsyn med de investeringsselskaber, der udøver virksomhed i medlemsstaten.

2. Medlemsstaterne sikrer, at et sådant samarbejde finder sted mellem de kompetente myndigheder og de offentlige myndigheder, der fører tilsyn med de finansielle markeder, kreditinstitutter og andre finansieringsinstitutter, og med forsikringsselskaber, for så vidt angår de foretagender, som disse forskellige myndigheder fører tilsyn med.

3. Hvis et investeringsselskab udøver virksomhed i en eller flere medlemsstater ud over hjemlandet i form af udveksling af tjenesteydelser eller ved oprettelse af filialer, skal alle de berørte medlemsstaters kompetente myndigheder samarbejde snævert med henblik på en mere effektiv varetagelse af deres hverv på de områder, der er omfattet af dette direktiv.

De berørte myndigheder giver efter anmodning hinanden alle de oplysninger vedrørende ledelsen af sådanne investeringsselskaber og disses ejerforhold, som kan lette tilsynet med dem, samt alle oplysninger, der i øvrigt kan lette kontrollen med sådanne investeringsselskaber. Hjemlandets myndigheder samarbejder især for at sikre sig, at værtslandets myndigheder kan indhente de oplysninger, der er omhandlet i artikel 19, stk. 2.

Hjemlandets kompetente myndigheder bliver, i det omfang det er nødvendigt for udøvelsen af deres kontrolbeføjelser, underrettet af værtslandets kompetente myndigheder om enhver foranstaltning, der indebærer sanktioner over for et investeringsselskab eller begrænsninger af et investeringsselskabs virksomhed, og som værtslandet har truffet i medfør af artikel 19, stk. 6.

Artikel 24

1. Når et investeringsselskab, der har fået tilladelse i en anden medlemsstat, udøver virksomhed i et værtsland gennem en filial, sørger værtslandet for, at hjemlandets kompetente myndigheder, efter meddelelse herom til værtslandets kompetente myndigheder, selv — eller ved en person, der er udpeget med henblik herpå — kan foretage kontrol på stedet af de i artikel 23, stk. 3, nævnte oplysninger.

▼B

2. Hjemlandets kompetente myndigheder kan også anmode værtslandets kompetente myndigheder om at foretage denne kontrol. De myndigheder, som modtager anmodningen, skal inden for rammerne af deres beføjelser efterkomme denne, enten ved selv at foretage kontrollen eller ved at tillade, at de myndigheder, der har fremsat anmodningen, foretager kontrollen, eller ved at lade en revisor eller anden sagkyndig foretage denne.

3. Denne artikel er ikke til hinder for, at værtslandets kompetente myndigheder udfører kontrol på stedet af filialer etableret på deres område som led i varetagelsen af de opgaver, som påhviler dem i henhold til dette direktiv.

Artikel 25

1. Medlemsstaterne sørger for, at alle, der arbejder eller har arbejdet for de kompetente myndigheder, såvel som revisorer og eksperter, der har handlet på de kompetente myndigheders vegne, undergives tjenstlig tavshedspligt. Denne tavshedspligt indebærer, at de fortrolige oplysninger, de modtager i forbindelse med deres hverv, ikke må videregives til andre personer eller myndigheder, undtagen i summarisk eller sammenfattet form, således at de enkelte investeringsselskaber ikke kan identificeres, medmindre der er tale om tilfælde, der er omfattet af straffelovgivningen.

Såfremt der er tale om et investeringsselskab, der er erklæret konkurs eller trådt i likvidation som følge af en domstolskendelse, kan fortrolige oplysninger, der ikke vedrører tredjemand, der er involveret i forsøg på at redde investeringsselskabet, dog videregives under en civil retssag.

2. Stk. 1 er ikke til hinder for, at de kompetente myndigheder i de forskellige medlemsstater udveksler oplysninger i henhold til dette direktiv eller andre direktiver, der gælder for investeringsselskaber. Disse oplysninger er undergivet den i stk. 1 omhandlede tavshedspligt.

3. Medlemsstaterne må kun indgå samarbejdsaftaler, der indebærer udveksling af oplysninger med de kompetente myndigheder i tredjelande, såfremt de oplysninger, der således meddeles, mindst er underlagt tilsvarende tavshedspligt som fastsat i denne artikel.

4. De kompetente myndigheder, der i henhold til stk. 1 eller 2 modtager fortrolige oplysninger, må kun anvende disse i forbindelse med udøvelsen af deres hverv:

— til at kontrollere, at betingelserne for adgang til at udføre investeringsservice er opfyldt, og til at lette det individuelle eller det konsoliderede tilsyn med investeringsselskaberne virksomhed, særlig med hensyn til kapitalkravene i direktiv 93/6/EØF, administrativ og regnskabsmæssig praksis samt intern kontrol, eller

— til at pålægge sanktioner, eller

— hvis den kompetente myndigheds afgørelser påklages til højere administrativ myndighed, eller

— hvis den kompetente myndigheds afgørelser indbringes for domstolene efter artikel 26.

5. Stk. 1 og 4 er ikke til hinder for, at der udveksles oplysninger

a) inden for samme medlemsstat, hvis der findes flere kompetente myndigheder, eller

b) mellem de kompetente myndigheder inden for medlemsstaten eller medlemsstaterne og

   — de myndigheder, der fører tilsyn med kreditinstitutter, andre finansieringsinstitutter og forsikringsselskaber, samt de myndigheder, der fører tilsyn med de finansielle markeder

   — de organer, der er ansvarlige for likvidation og konkursbehandling af investeringsselskaber og lignende procedurer, eller

   — de personer, der er ansvarlige for den lovpligtige revision af investeringsselskabers og andre finansieringsinstitutters regnskaber

▼B

med henblik på varetagelsen af deres tilsynsopgaver, og heller ikke til hinder for, at de organer, der forvalter erstatningsordninger, modtager de oplysninger, som er nødvendige for, at de kan udføre deres arbejde. Disse oplysninger er underlagt den i stk. 1 omhandlede tavshedspligt.

▼M1

5a. Uanset stk. 1-4 kan medlemsstaterne tillade udveksling af oplysninger mellem de kompetente myndigheder og

— de myndigheder, der fører tilsyn med de organer, der medvirker ved likvidation og konkursbehandling af investeringsselskaber og lignende procedurer, eller

— de myndigheder, der fører tilsyn med de personer, der er ansvarlige for den lovpligtige revision af forsikringsselskabers, kreditinstitutters, investeringsselskabers og andre finansieringsinstitutters regnskaber.

De medlemsstater, som anvender første afsnit, kræver mindst følgende betingelser opfyldt:

— oplysningerne skal bruges til udførelse af tilsynsopgaver som beskrevet i første afsnit

— de oplysninger, der modtages i denne forbindelse, er underlagt den i stk. 1 omhandlede tavshedspligt

— stammer oplysningerne fra en anden medlemsstat, kan de ikke videregives uden udtrykkelig tilladelse fra de kompetente myndigheder, som har afgivet dem, og i givet fald udelukkende til det formål, med henblik på hvilket de nævnte myndigheder gav deres tilladelse.

Medlemsstaterne meddeler Kommissionen og de øvrige medlemsstater, hvilke myndigheder der kan modtage oplysninger i henhold til dette stykke.

5b. Uanset stk. 1-4 kan medlemsstaterne med henblik på at styrke det finansielle systems stabilitet og integritet tillade udveksling af oplysninger mellem de kompetente myndigheder og de myndigheder eller organer, der ifølge loven er ansvarlige for at opdage og efterforske overtrædelser af selskabsretten.

De medlemsstater, som anvender første afsnit, kræver mindst følgende betingelser opfyldt:

— oplysningerne skal bruges til udførelse af de opgaver, som er beskrevet i første afsnit

— de oplysninger, der modtages i denne forbindelse, er underlagt den i stk. 1 omhandlede tavshedspligt

— stammer oplysningerne fra en anden medlemsstat, kan de ikke videregives uden udtrykkelig tilladelse fra de kompetente myndigheder, som har afgivet dem, og i givet fald udelukkende til det formål, med henblik på hvilket de nævnte myndigheder gav deres tilladelse.

Udfører de i første afsnit omhandlede myndigheder eller organer i en medlemsstat deres opdagelses- eller efterforskningsopgaver med bistand fra dertil bemyndigede, ikke offentligt ansatte personer, som er i besiddelse af særlig sagkundskab, kan den i første afsnit nævnte mulighed for udveksling af oplysninger udvides til også at gælde disse personer på de i andet afsnit fastsatte særlige betingelser.

Ved anvendelsen af sidste led i andet afsnit meddeler de i første afsnit omhandlede myndigheder eller organer de kompetente myndigheder, som har afgivet oplysningerne, hvilke personer oplysningerne vil blive videregivet til, med nøjagtig angivelse af disse personers beføjelser.

Medlemsstaterne meddeler Kommissionen og de øvrige medlemsstater, hvilke myndigheder eller organer der kan modtage oplysninger i henhold til dette stykke.

Inden den 31. december 2000 aflægger Kommissionen beretning om anvendelsen af dette stykke.

6. Denne artikel er ikke til hinder for, at en kompetent myndighed giver:

— centralbankerne og andre organer med tilsvarende opgaver, i deres egenskab af pengepolitiske myndigheder

— eventuelt andre offentlige myndigheder med ansvar for at føre tilsyn med betalingssystemerne

▼M1

oplysninger med henblik på udførelsen af deres opgaver, og er heller ikke til hinder for, at de pågældende myndigheder eller organer sender de kompetente myndigheder de oplysninger, som er nødvendige for dem i henhold til stk. 4. De oplysninger, der modtages i denne forbindelse, er underlagt den i denne artikel omhandlede tavshedspligt.

▼B

7. Denne artikels bestemmelser er ikke til hinder for, at de kompetente myndigheder fremsender de i stk. 1 til 4 nævnte oplysninger til en clearinginstitution eller lignende institution, der i den nationale lovgivning er anerkendt til clearing eller afvikling på et af markederne i den pågældende medlemsstat, hvis de mener, at dette er nødvendigt for at sikre, at disse institutioner fungerer korrekt i forbindelse med misligholdelse eller potentiel misligholdelse på dette marked. De oplysninger, der modtages i denne forbindelse, er underlagt den i stk. 1 omhandlede tavshedspligt. Medlemsstaterne sikrer dog, at oplysninger, der er modtaget i henhold til stk. 2, ikke må videregives i det tilfælde, der er omhandlet i dette stykke, uden udtrykkelig tilladelse fra de kompetente myndigheder, som først afgav oplysningerne.

8. Endvidere kan medlemsstaterne uanset bestemmelserne i stk. 1 og 4 ved lovgivning give tilladelse til, at visse oplysninger meddeles andre afdelinger i deres centraladministration, som er ansvarlige for lovgivningen vedrørende tilsyn med kreditinstitutter, finansieringsinstitutter, investeringsselskaber og forsikringsselskaber, samt personer, som handler efter fuldmagt fra de pågældende afdelinger.

Oplysningerne må imidlertid kun gives, såfremt det er nødvendigt af tilsynsmæssige hensyn.

Imidlertid fastsætter medlemsstaterne, at oplysninger, der modtages efter stk. 2 og 5, samt oplysninger tilvejebragt ved kontrol på stedet, jf. artikel 24, aldrig må videregives som nævnt i dette stykke, medmindre de kompetente myndigheder, der har givet oplysningerne, eller de kompetente myndigheder i den medlemsstat, hvor kontrollen på stedet er foretaget, har givet deres udtrykkelige samtykke.

9. Har en medlemsstat, på tidspunktet for vedtagelsen af dette direktiv, fastsat, at der skal udveksles oplysninger mellem myndighederne med henblik på at kontrollere, at lovene om tilsyn, erhvervsdrivende selskabers organisation, drift og forretningspraksis samt reglerne for de finansielle markeder overholdes, kan den pågældende medlemsstat fortsat tillade en sådan udveksling, indtil samtlige bestemmelser for udveksling af oplysninger mellem myndigheder for hele den finansielle sektor er blevet samordnet, og under alle omstændigheder senest indtil den 1. juli 1996.

Medlemsstaterne sørger dog for, at oplysninger, der stammer fra en anden medlemsstat, ikke kan videregives under de omstændigheder, der er nævnt i første afsnit, uden udtrykkelig tilladelse fra de kompetente myndigheder, der først videregav nævnte oplysninger, og at de kun bruges til de formål, som sidstnævnte myndigheder har givet deres samtykke til.

Rådet foretager den samordning, der er omhandlet i første afsnit på grundlag af et forslag fra Kommissionen. Rådet tager til efterretning, at Kommissionen oplyser, at den vil forelægge forslag desangående senest den 31. juli 1993. Rådet træffer afgørelse om forslagene så hurtigt som muligt, idet det tilstræbes, at de således foreslåede regler kan finde anvendelse på datoen for dette direktivs iværksættelse.

▼M1

Artikel 25a

1. Medlemsstaterne fastsætter som et minimum:

a) enhver person, der er autoriseret i henhold til direktiv 84/253/EØF [1], og som i et investeringsselskab udfører det hverv, der er beskrevet i artikel 51 i direktiv 78/660/EØF [2], artikel 37 i direktiv 83/349/EØF, eller artikel 31 i direktiv 85/611/EØF, eller ethvert andet lovpligtigt hverv, har pligt til straks at foretage indberetning til de kompetente myndigheder om ethvert forhold eller enhver beslutning vedrørende

[1] EFT nr. L 126 af 12. 5. 1984, s. 20.
[2] EFT nr. L 222 af 14. 8. 1978, s. 11. Direktivet er senest ændret ved direktiv 90/605/EØF (EFT nr. L 317 af 16. 11. 1990, s. 60).

▼M1

denne virksomhed, som vedkommende har fået kendskab til under udførelsen af sit hverv, og som kan

— udgøre en materiel overtrædelse af de love eller administrative bestemmelser, der omhandler betingelserne for meddelelse af tilladelse, eller som specielt omhandler udøvelsen af investeringsselskabers aktiviteter, eller

— skade investeringsselskabets fortsatte drift, eller

— medføre nægtelse af revisionspåtegning eller fremsættelse af forbehold

b) samme pligt gælder for en sådan person, for så vidt angår forhold eller beslutninger, som vedkommende måtte få kendskab til som led i et hverv som beskrevet i litra a), der udføres i en virksomhed, som gennem kontrol har snævre forbindelser med investeringsselskabet, i hvilken vedkommende udfører ovennævnte hverv.

2. Det forhold, at de personer, der er autoriseret i henhold til direktiv 84/253/EØF, i god tro videregiver oplysninger til de kompetente myndigheder om forhold eller beslutninger som omhandlet i stk. 1, betragtes ikke som brud på den tavshedspligt, som gælder i henhold til kontrakt eller love eller administrative bestemmelser, og påfører ikke de pågældende personer nogen form for ansvar.

▼B

Artikel 26

Medlemsstaterne sikrer, at afgørelser, der træffes vedrørende et investeringsselskab i henhold til love eller administrative bestemmelser, der er vedtaget i overensstemmelse med dette direktiv, kan prøves ved domstolene; dette gælder også, hvis der ikke er truffet nogen afgørelse senest seks måneder efter indgivelsen af en ansøgning om tilladelse, der indeholder alle de i henhold til gældende bestemmelser krævede oplysninger.

Artikel 27

Med forbehold af reglerne for inddragelse af tilladelser og tilfælde omfattet af straffelovgivningen skal medlemsstaterne sørge for, at deres respektive kompetente myndigheder, i tilfælde af at et investeringsselskab eller dets ansvarlige ledelse har overtrådt love eller administrative bestemmelser om tilsyn med investeringsselskaber eller om disses virksomhed, kan vedtage foranstaltninger eller pålægge sanktioner med det udtrykkelige formål at bringe de konstaterede overtrædelser eller årsagerne hertil til ophør.

Artikel 28

Medlemsstaterne sørger for, at der ikke sker nogen forskelsbehandling i forbindelse med gennemførelsen af dette direktivs bestemmelser.

AFSNIT VII

Afsluttende bestemmelser

Artikel 29

Indtil der vedtages et nyt direktiv om fastsættelse af bestemmelser om tilpasning af nærværende direktiv til de tekniske fremskridt på nedennævnte områder, vedtager Rådet i overensstemmelse med afgørelse 87/373/EØF [1] med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen de tilpasninger, som måtte være nødvendige vedrørende:

— udvidelse af indholdet af listen i bilagets afsnit C

— tilpasning af terminologien i bilagets lister for at tage hensyn til udviklingen på de finansielle markeder

— de områder, på hvilke de kompetente myndigheder skal udveksle oplysninger, jf. artikel 23

[1] EFT nr. L 197 af 18. 7. 1987, s. 33.

▼B

— præcisering af definitionerne for at sikre en ensartet iværksættelse af direktivet i Fællesskabet

— præcisering af definitionerne for at tage hensyn til udviklingen på de finansielle markeder ved anvendelse af direktivet

— samordning af terminologien og definitionernes affattelse med senere foranstaltninger vedrørende investeringsselskaber og dermed beslægtede områder

— de øvrige opgaver, der er omhandlet i artikel 7, stk. 5.

Artikel 30

1. Investeringsselskaber, der allerede inden den 31. december 1995 har fået tilladelse til at udføre investeringsservice i hjemlandet, anses for at have den for dette direktiv nødvendige tilladelse, hvis der ifølge den pågældende medlemsstats lovgivning kræves overholdelse af betingelser svarende til dem, der er fastsat i artikel 3, stk. 3, og i artikel 4.

2. Investeringsselskaber, der allerede udøver deres virksomhed pr. 31. december 1995, og som ikke er blandt de i stk. 1 omhandlede, kan fortsætte virksomheden, hvis de inden den 31. december 1996 i henhold til bestemmelserne i hjemlandet får tilladelse til at fortsætte virksomheden ifølge de bestemmelser, der vedtages i henhold til dette direktiv.

Kun meddelelse af en sådan tilladelse gør det muligt for de pågældende selskaber at påberåbe sig dette direktivs bestemmelser om fri etablering og fri udveksling af tjenesteydelser.

3. Såfremt investeringsselskaberne inden datoen for dette direktivs vedtagelse har påbegyndt deres virksomhed i andre medlemsstater gennem filialer eller ved udveksling af tjenesteydelser, fremsender myndighederne i hjemlandet i henhold til artikel 17, stk. 1 og 2, og artikel 18, mellem den 1. juli 1995 og den 31. december 1995 en liste til myndighederne i alle de berørte medlemsstater over de selskaber, der overholder dette direktivs bestemmelser, og som udøver deres virksomhed i de pågældende medlemsstater, med angivelse af den virksomhed der udøves.

4. Fysiske personer, der på datoen for dette direktivs vedtagelse har tilladelse til at yde investeringsservice i en medlemsstat, anses for at have tilladelse i henhold til dette direktiv, såfremt de opfylder betingelserne i artikel 1, nr. 2, andet afsnit, andet led, og i artikel 1, nr. 2, tredje afsnit, første til fjerde led.

Artikel 31

Medlemsstaterne vedtager senest den 1. juli 1995 de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme dette direktiv.

De pågældende love og administrative bestemmelser træder i kraft senest den 31. december 1995. Medlemsstaterne underretter straks Kommissionen herom.

Når medlemsstaterne vedtager disse love og administrative bestemmelser, skal de indeholde en henvisning til dette direktiv, eller de skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for denne henvisning fastsættes af medlemsstaterne.

Artikel 32

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

▼B

BILAG

AFSNIT A

Tjenesteydelser

1. a) modtagelse og formidling for investorers regning af ordrer vedrørende et eller flere af de i afsnit B nævnte instrumenter

   b) udførelse af sådanne ordrer for tredjemands regning.

2. Forretninger for egen regning med ethvert af de i afsnit B nævnte instrumenter.

3. Skønsmæssig porteføjlepleje af de enkelte kunders værdipapirbeholdninger efter instruks fra investorerne, såfremt beholdningerne omfatter et eller flere af de i afsnit B nævnte instrumenter.

4. Afsætningsgaranti i forbindelse med emissioner af et eller flere af de i afsnit B nævnte instrumenter og/eller placering af sådanne emissioner.

AFSNIT B

Instrumenter

1. a) værdipapirer

   b) andele udstedt af institutter for kollektiv investering.

2. Pengemarkedsinstrumenter.

3. Finansielle futures, herunder tilsvarende instrumenter, der afregnes kontant.

4. Fremtidige renteaftaler (FRA-kontrakter).

5. Rente- og valutaswaps samt swaps på aktier og aktieindeks.

6. Optioner på at erhverve eller afhænde et instrument, der falder ind under dette afsnit i bilaget, herunder tilsvarende instrumenter, der afregnes konstant. I denne kategori indgår valuta- og renteoptioner.

AFSNIT C

Accessoriske tjenesteydelser

1. Opbevaring og forvaltning i forbindelse med et eller flere af de i afsnit B nævnte instrumenter.

2. Boksudlejning.

3. Kredit- eller långivning til en investor, således at denne kan udføre en transaktion med et eller flere af de i afsnit B nævnte instrumenter, såfremt den virksomhed, der yder kreditten eller lånet, deltager i transaktionen.

4. Rådgivning til virksomheder vedrørende kapitalstrukturer, industristrategi og dermed beslægtede spørgsmål samt rådgivning og tjenesteydelser vedrørende fusioner og opkøb af virksomheder.

5. Tjenesteydelser i forbindelse med afsætningsgaranti.

6. Investeringsrådgivning vedrørende et eller flere af de i afsnit B nævnte instrumenter.

7. Valutatransaktioner, når de pågældende transaktioner er et led i ydelsen af investeringsservice.